

नवरात्रोत्सव व घटस्थापनेच्या मंगलमय शुभेच्छा !

कॅमल

सुपरफाईन शाबुदाणा

उपवास अनेक, शाबुदाणा मात्र फक्त कॅमलचाच

1 kg | 500gm | 250gm

सर्व किराणा दुकानांमध्ये उपलब्ध

Web : www.yuvavarta.in/com

Mail : dailyyuvavarta@gmail.com

दैनिक

युवावार्ता

परिवर्तनाचा पुरस्कर्ता

तिकीट न लावण्याचा पोष्ट परवाना : WPP - 264

पोष्टाचा परवाना क्रमांक BII/RNP/SRP/25/2026-28

१९५९ पासून

१९५९ पासून

१९५९ पासून

१९५९ पासून

विश्वास पिट्यान् पिट्यान्चा

सोने

चांदी

हिर

नवरात्र

9601222777

9615222777

बस स्टॅंड कॉम्प्लेक्स, संगमनेर

अहिल्यानगर । वर्ष १९ वे । अंक २५२१ । किंमत - ४ रु

संपादिका - सुशीला किसन हासे (बी.ए.) । संस्थापक - किसन भाऊ हासे (बी.जे.) १८२२०३१४६० । कार्य. संपादक - सुदीप किसन हासे (एम.ई.कॉम्प.)

रविवार १८/१०/२०२६ । पान- ८

स्पर्श रेशमी सुखाचा महोत्सव सिल्क वस्त्रांचा

नामांकित ब्रॅंडसच्या असंख्य व्हरायटीजसह!

२० ऑगस्ट २०२६ पासून

मर्यादित कालावधीसाठी

१९५९ पासून

१९५९ पासून

मेन रोड, संगमनेर.

फोन : ०२४२५-२२५७४०,

७९०१० ३९९५५.

धांदरफळ बुद्रुकमध्ये दोन गटांत तुफान हाणामारी!

सरपंच उज्वला देशमाने यांच्यासह चौघांना मारहाण

युवावार्ता (प्रतिनिधी)
संगमनेर : नवरात्रोत्सवातील दांडिया कार्यक्रमाच्या पार्श्वभूमीवर निर्माण झालेल्या वादाचे पर्यवसान दोन गटांतील जोरदार हाणामारीत झाल्याची घटना संगमनेर तालुक्यातील धांदरफळ बुद्रुक येथे घडली. १६ ऑक्टोबर रोजी रात्री साडेआठ वाजण्याच्या सुमारास गावातील बाजारतळ परिसरात हा प्रकार घडला. या घटनेत गावच्या सरपंच उज्वला देशमाने यांच्यासह काही जणांना मारहाण झाल्याचे समोर आले असून, दोन्ही गटांकडून परस्परविरोधी तक्रारी दाखल करण्यात आल्या आहेत. या प्रकरणी संगमनेर तालुका पोलीस ठाण्यात दोन स्वतंत्र गुन्हे दाखल झाल्याने गावात खळबळ उडाली आहे.

आरोप एका गटाकडून करण्यात आला आहे. या प्रकाराबाबत विचारणा केल्यानंतर वाद वाढल्याचे सांगण्यात येते. या वादाला गावातील पूर्वीच्या राजकीय मतभेदांचीही पार्श्वभूमी असल्याची चर्चा आहे.

पहिली फिर्याद नवनाथ भास्करराव देशमाने (रा. धांदरफळ बुद्रुक) यांनी नवरात्रोत्सवानिमित्त दांडिया कार्यक्रमाला सहभागी होत असताना दोन स्वतंत्र गुन्हे दाखल झाल्याने गावात खळबळ उडाली आहे.

परस्परविरोधी फिर्यादींवरून दोन स्वतंत्र गुन्हे दाखल

दरम्यान, प्रवीण कारभारी कोल्हे (रा. धांदरफळ बुद्रुक) यांनीही स्वतंत्र फिर्याद दिली आहे. त्यांच्या तक्रारीनुसार, १६ ऑक्टोबर रोजी रात्री साडेआठच्या सुमारास ते मित्रासोबत वाढदिवस साजरा करून परत येत असताना काही जणांनी गैरकायद्याची मंडळी जमवून त्यांना व साक्षीदारांला घातक हत्यारे, चाकू, लाकडी दांडके आणि दगडांनी मारहाण केल्याचा आरोप आहे. तसेच शिवीगाळ करून साक्षीदारांच्या गळ्यातील सोन्याची चैन आणि कानातील दागिने काढून घेतल्याचे, तसेच जिवे मारण्याची धमकी दिल्याचेही फिर्यादीत नमूद करण्यात आले आहे.

या दुसऱ्या प्रकरणात नवनाथ देशमाने, नवनाथ नाईकवाडी, प्रशांत देशमाने, विशाल काळे, अजिंक्य क्षीरसागर आणि दोन अनोळखी व्यक्तींवरुन तक्रार दाखल करण्यात आली आहे. या प्रकरणी गुन्हा रजिस्टर क्रमांक ५८३/२०२६ अन्वये स्वतंत्र गुन्हा नोंदविण्यात आला आहे.

इंटरनेट रोखने बेकायदेशीर 'सर्वोच्च'ने केंद्राला सुनावले

मुंबई (वृत्तसंस्था)
सर्वोच्च न्यायालयाने म्हटले आहे की, मुलांना इंटरनेटपासून पूर्णपणे दूर ठेवणे हा ऑनलाइन सुरक्षेचा योग्य मार्ग नाही. मुलांना इंटरनेट वापरण्याचा अधिकार आहे, त्यामुळे त्यांच्या सुरक्षेसाठी अशी उपाययोजना केली पाहिजे, ज्यामुळे ते ऑनलाइन धोक्यांपासून सुरक्षित राहू शकतील आणि इंटरनेटचाही वापर करू शकतील. न्यायालयाने मुलांच्या लैंगिक शोषणाशी संबंधित सामग्री ओळखून ती हटवण्यासाठी कडक व्यवस्था उभारण्यावर भर दिला.

न्यायमूर्ती जे. बी. पारदीवाला आणि न्यायमूर्ती के. व्ही. चंद्रन यांच्या खंडपीठाने केंद्र सरकारला मुलांच्या लैंगिक शोषणाशी संबंधित सामग्रीचा राष्ट्रीय डेटाबेस तयार करण्याचे निर्देश दिले आहेत. न्यायालयाने सोशल मीडिया कंपन्यांना अशा

सामग्रीची माहिती पोलीसांना किंवा सायबर क्राइम पोर्टलला देण्यास आणि तक्रारींवर निश्चित कालमर्यादित कारवाई करण्यास सांगितले आहे. केंद्र सरकारला १० डिसेंबर २०२६ रोजी होणाऱ्या पुढील सुनावणीदरम्यान या निर्देशांवर झालेल्या कारवाईची माहिती द्यावी लागणार आहे.

न्यायालयाने म्हटले की, सध्या एखाद्या सोशल मीडिया प्लॅटफॉर्मवर आक्षेपाई मजकूर हटवल्यानंतर दुसऱ्या प्लॅटफॉर्मवर त्याची ओळख आपोआप पटत नाही. त्यामुळे तोच मजकूर इंटरनेटवर पुन्हा पुन्हा पसरत राहतो. या समस्येचा सामना करण्यासाठी केंद्र सरकारला असा डेटाबेस तयार करण्यास सांगण्यात आले आहे, ज्यामध्ये निश्चित केलेल्या मजकुराची डिजिटल ओळख आणि त्याच्या इंटरनेट लिंकस नोंदवल्या जातील.

कृतज्ञतेने समृद्ध झालेले जीवन...प्राचार्य ज्ञानेश्वर गोंटे सर

अमृतमहोत्सवी अभीष्टचिंतन

शिक्षण क्षेत्रातील प्रदीर्घ अनुभव, विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण विकासासाठी घेतलेले परिश्रम, सामाजिक कार्यातील सक्रिय सहभाग आणि माणसे जोडण्याची हातोटी या गुणांच्या बळावर स्वतःची वेगळी ओळख निर्माण करणारे व्यक्तिमत्त्व म्हणजे प्राचार्य ज्ञानेश्वर गोंटे. जवळपास दोन दशके अमृतवाहिनी मॉडेल शिक्षण प्राचार्यपदाची जबाबदारी सांभाळताना त्यांनी शाळेच्या शैक्षणिक प्रगतीसाठी मोलाचे योगदान दिले. त्यानंतर अभिनव शिक्षण संस्थेत विविध जबाबदाऱ्या पार पाडत शिक्षण क्षेत्रातील आपला अनुभव अधिक व्यापक केला. सेवानिवृत्तीनंतरही ज्ञानदान, मार्गदर्शन आणि ज्येष्ठ नागरिकांच्या सेवेत सक्रिय राहून त्यांनी समाजाप्रती असलेली बांधिलकी जपली. वयाची पंचाहत्तरी पूर्ण करताना त्यांचा हा प्रवास अनेकांसाठी प्रेरणादायी ठरतो.

अमृतवाहिनीच्या यशात स्वतःच्या स्वप्नांची पूर्तता
प्राचार्य ज्ञानेश्वर गोंटे यांनी अमृतवाहिनी मॉडेल स्कूलमध्ये जवळपास २० वर्षे प्राचार्य म्हणून काम केले. या काळात

अमृतवाहिनीच्या यशात स्वतःच्या स्वप्नांची पूर्तता

शाळेची शैक्षणिक गुणवत्ता वाढवणे, विद्यार्थ्यांना विविध क्षेत्रांत प्रगती करण्याची संधी उपलब्ध करून देणे आणि त्यांच्यात आत्मविश्वास निर्माण करणे, यासाठी त्यांनी प्रयत्न केले. शिक्षण म्हणजे केवळ पुस्तकी ज्ञान किंवा परीक्षेतील गुण नव्हेत, तर विद्यार्थ्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा सर्वांगीण विकास होय, ही त्यांची भूमिका होती. विद्यार्थ्यांमधील सुप्त गुण ओळखून त्यांना योग्य दिशा देणे, शिस्त आणि संस्कारांची रुजवण करणे, तसेच बदलत्या काळानुसार शिक्षणपद्धतीत आवश्यक सुधारणा करणे, यावर त्यांनी भर दिला.

शिक्षक, विद्यार्थी आणि पालक यांच्यात समन्वय साधत त्यांनी शाळेच्या प्रगतीसाठी काम केले. अभ्यासाबरोबरच कला, क्रीडा, सांस्कृतिक उपक्रम आणि सामाजिक जाणीव यांनाही महत्त्व दिले. अमृतवाहिनी मॉडेल स्कूलच्या वाटचालीत त्यांनी दिलेले योगदान त्यांच्या नेतृत्वाची साक्ष देते.

अभिनव शिक्षण संस्थेत नवे पर्व
अमृतवाहिनीतील प्रदीर्घ सेवेनंतर गोंटे यांनी अभिनव शिक्षण संस्थेत सुमारे आठ वर्षे काम केले. या काळात त्यांनी डी.एड. आणि बी.एड. महाविद्यालयांशी संबंधित शैक्षणिक कामकाजात सहभाग घेतला. कॅम्पस डायरेक्टर म्हणून त्यांच्यावर संस्थेच्या अखत्यारीतील आणखी सात शैक्षणिक संस्थांच्या कामकाजाची जबाबदारी होती. अनेक संस्थांमध्ये समन्वय साधणे, शिक्षकांच्या अडचणी समजून घेणे, विद्यार्थ्यांच्या अपेक्षांचा विचार करणे आणि संस्थेच्या शैक्षणिक उद्दिष्टानुसार काम करणे, अशा विविध जबाबदाऱ्या त्यांनी सांभाळल्या. या अनुभवामुळे त्यांच्या कार्याचा आवाका अधिक वाढला. वयाच्या ६२व्या वर्षी ते सेवानिवृत्त झाले. मात्र, त्यांच्यासाठी सेवानिवृत्ती म्हणजे कार्याचा शेवट नव्हता. आपल्या अनुभवाचा उपयोग पुढील पिढीच्या जडणघडणीसाठी करायचा, ही भावना त्यांनी कायम ठेवली.

पुरस्कारांच्या रूपाने कर्तृत्वाचा गौरव
गोंटे यांच्या शैक्षणिक कार्याची विविध स्तरांवर दखल घेण्यात आली. अहिल्यानगर जिऱ्हा परिषदेकडून त्यांना आदर्श शिक्षक पुरस्काराने गौरविण्यात आले. एज्युकेशन फाउंडेशन, हैदराबाद यांच्याकडून उत्कृष्ट शिक्षक पुरस्कार मिळाला. याशिवाय मुक्ती ज्ञानरत्न पुरस्कारानेही त्यांच्या कार्याचा सन्मान करण्यात आला. हे पुरस्कार त्यांच्या शैक्षणिक निष्ठेचे, सातत्यपूर्ण प्रयत्नांचे आणि विद्यार्थ्यांच्या भवितव्याविषयी असलेल्या तळमळीचे प्रतीक आहेत. संस्थेच्या विकासासाठी केलेले प्रयत्न आणि विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण प्रगतीसाठी घेतलेली मेहनत यांची या सन्मानांच्या माध्यमातून दखल घेण्यात आली.

शैक्षणिक प्रयोगांची व्यापक व्यासपीठावर मांडणी

अमृतवाहिनी मॉडेल स्कूलमध्ये राबविण्यात आलेले नावीन्यपूर्ण शैक्षणिक प्रयोग व्यापक स्तरावर पोहोचवत, यासाठीही गोंटे यांनी योगदान दिले. युनायटेड स्कूल सर्व्हनायझेशनच्या माध्यमातून दिल्ली येथे आयोजित परिषदांमध्ये त्यांनी अमृतवाहिनीतील शैक्षणिक उपक्रमांचे सादरीकरण केले. संसाधन व्यक्ती म्हणून सहभागी होत त्यांनी आपले अनुभव आणि विचार मांडले.

चांगले शैक्षणिक प्रयोग एका संस्थेपुरते मर्यादित न राहता इतर संस्थांपर्यंत पोहोचणे आवश्यक असते. त्यातून शिक्षण क्षेत्रात नवे विचार आणि उपयुक्त पद्धती विकसित होऊ शकतात. या भूमिकेतून त्यांनी अमृतवाहिनीतील उपक्रमांची माहिती व्यापक व्यासपीठावर मांडली. शैक्षणिक विषयांवरील लेखनातूनही त्यांनी आपले विचार व्यक्त केले.

सेवानिवृत्तीनंतरही ज्ञानदानाचा प्रवास
सेवानिवृत्तीनंतरही गोंटे यांनी शिक्षण क्षेत्राशी असलेले नाते कायम ठेवले. जिजामाता इंग्लिश मीडियम स्कूल, स्ट्रॅबेरी इंग्लिश मीडियम स्कूल आणि काळसकर विद्यालय यांसारख्या शैक्षणिक संस्थांमध्ये त्यांनी मार्गदर्शनपर भूमिका बजावली. शाळेचे व्यवस्थापन, शिक्षकांची भूमिका, विद्यार्थ्यांच्या गरजा, पालकांशी संवाद आणि शैक्षणिक गुणवत्तावाद यांसारख्या विषयांवर त्यांचा अनुभव उपयुक्त ठरतो. बदलत्या शैक्षणिक वातावरणात अनुभव आणि नव्या विचारांची सांगड

घालणे महत्त्वाचे असते. अनुभवी व्यक्तींचे मार्गदर्शन शिक्षकांना आणि संस्थांना दिशा देऊ शकते. प्राचार्यपदाची जबाबदारी संपल्यानंतरही शिक्षणासाठी योगदान देण्याची त्यांची तयारी कायम राहिली. ज्ञानदान ही पदापुरती किंवा वयापुरती मर्यादित नसते, हे त्यांच्या वाटचालीतून स्पष्ट होते.

ज्येष्ठ नागरिकांच्या सेवेत सामाजिक बांधिलकी
शिक्षण क्षेत्राबरोबरच सामाजिक कार्यातही गोंटे सक्रिय आहेत. संगमनेर तालुका ज्येष्ठ नागरिक महासंघाचे कार्यकारी अध्यक्ष म्हणून ते काम पाहतात. राजहंस ज्येष्ठ नागरिक संघ आणि ज्येष्ठ नागरिक सेवा संघ यांच्या माध्यमातूनही ते ज्येष्ठांच्या उपक्रमांशी जोडलेले आहेत. तसेच सोमनाथ काळसकर गुरुजी प्रतिष्ठानचे उपाध्यक्ष म्हणून ते कार्यरत आहेत. ज्येष्ठ नागरिकांना सन्मानाने जगता यावे, त्यांना संवाद आणि सामाजिक सहभागाची संधी मिळावी, यासाठी अशा संघटनांचे कार्य महत्त्वाचे असते. ज्येष्ठांच्या अनुभवाचा समाजाला उपयोग व्हावा आणि त्यांच्या प्रश्नांकडे संवेदनशीलतेने पाहिले जावे, यासाठी सामूहिक प्रयत्नांची गरज असते. गोंटे यांनी विविध सामाजिक संस्थांमधील सहभागातून समाजाशी असलेले नाते जपले आहे.

विद्यार्थ्यांच्या जडणघडणीसाठी काम करताना ज्या मूल्यांना त्यांनी महत्त्व दिले, तीच मूल्ये त्यांच्या सामाजिक कार्यातही दिसून येतात.

जन्मभूमीची ओढ आणि कर्मभूमीविषयी कृतज्ञता
कोंडोव्हाण हे गोंटे यांचे जन्मगाव, तर संगमनेर ही त्यांची कर्मभूमी. जन्मभूमीशी असलेले भावनिक नाते जपत त्यांनी कर्मभूमीत आपली ओळख निर्माण केली. जन्मगावातील संस्कार आणि आठवणी माणसाच्या आयुष्याला दिशा देतात, तर कर्मभूमी स्वतःला सिद्ध करण्याची आणि समाजासाठी योगदान देण्याची संधी देते. संगमनेरमध्ये काम करताना त्यांनी अनेक विद्यार्थी, शिक्षक, सहकारी आणि संस्थांशी ऋणानुबंध निर्माण केले. दीर्घकाळ केलेल्या कार्यामुळे हे नाते केवळ व्यावसायिक न राहता आपुलकीचे बनले. त्यांचा जीवनप्रवास जन्मभूमीच्या संस्कारांपासून कर्मभूमीतील कर्तृत्वापर्यंत पोहोचलेली वाटचाल दर्शवतो.

कुटुंबाची साथ : संघर्षातील मोठे बळ
प्रत्येक व्यक्तीच्या यशामागे कुटुंबाचा महत्त्वाचा वाटा असतो. गोंटे यांच्या आयुष्यातही कुटुंबीयांची साथ मोलाची ठरली. १९९१ मध्ये मुंबई येथे झालेल्या गंभीर अपघातामुळे त्यांच्या पायाला दुखापत झाली. त्यानंतर पायात धातूच्या प्लेस्ट आणि स्क्रू बसवावे लागले. हा त्यांच्या आयुष्यातील कठीण टप्पा होता. अशा परिस्थितीत शारीरिक वेदना आणि अडचणींचा सामना करत पुढे जाणे सोपे नसते. मात्र, त्यांच्या पत्नीने दिलेली साथ आणि कुटुंबीयांचा आधार यामुळे त्यांना

संकटाचा सामना करण्याचे बळ मिळाले. त्यांच्या मुलांनी आणि मुलीनेही आपापल्या क्षेत्रांत प्रगती केली असून कुटुंबाच्या यशात योगदान दिले आहे.

व्यक्तीच्या सार्वजनिक कर्तृत्वामागे घरातील समजूतदारपणा, विश्वास आणि पाठिंबा किती महत्त्वाचा असतो, हे त्यांच्या जीवनातून दिसून येते. कुटुंबीयांच्या सहकार्यामुळे त्यांनी विविध जबाबदाऱ्या सांभाळत आपला कार्यप्रवास पुढे नेला.

मार्गदर्शकांशी जपलेले ऋणानुबंध
गोंटे यांच्या जीवनप्रवासात अनेक व्यक्तींचे मार्गदर्शन आणि सहकार्य लाभले. विलासराव आर्थर पाटील, भाऊसाहेब थोरात, मधुकरराव नवले, सुरेशराव कोटे आणि सोमनाथ काळसकर गुरुजी यांच्याशी असलेले ऋणानुबंध त्यांच्या आयुष्यात महत्त्वाचे ठरले. योग्य वेळी मिळालेले प्रोत्साहन, अनुभवातून मिळालेली शिकवण आणि कठीण प्रसंगी मिळालेला आधार व्यक्तीच्या जडणघडणीत महत्त्वाची भूमिका बजावतात. गोंटे यांनी या नात्यांना महत्त्व दिले. माणसे जोडणे, विश्वास जपणे आणि सहकार्याची भावना टिकवणे ही त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाची ठळक वैशिष्ट्ये आहेत.

अमृतमहोत्सवी वाटचाल : प्रेरणेचा ठेवा
वयाची ७५ वर्षे पूर्ण करताना प्राचार्य ज्ञानेश्वर गोंटे यांच्या जीवनप्रवासात शिक्षण, सामाजिक बांधिलकी, कौटुंबिक आधार आणि माणुसकी यांचा सुंदर संगम दिसून येतो. अमृतवाहिनी मॉडेल स्कूलमधील जवळपास दोन दशकांची सेवा, अभिनव शिक्षण संस्थेतील आठ वर्षांची जबाबदारी, विविध पुरस्कार, शैक्षणिक परिषदांमधील सहभाग आणि सेवानिवृत्तीनंतरही सुरू असलेले मार्गदर्शन, अशा अनेक टप्प्यांनी त्यांची कारकीर्द समृद्ध झाली आहे. त्यांच्या कार्याचे वैशिष्ट्य म्हणजे स्वीकारलेली जबाबदारी निष्ठेने पार पाडणे आणि पद संपल्यानंतरही समाजाशी असलेले नाते कायम ठेवणे. विद्यार्थ्यांच्या जडणघडणीत योगदान देण्यापासून ज्येष्ठ नागरिकांच्या कार्यात सहभागी होण्यापर्यंत त्यांनी आपल्या अनुभवाचा उपयोग समाजासाठी केला.

अमृतमहोत्सव हा केवळ वयाचा टप्पा नसून, आयुष्यभर केलेल्या कार्याचा आढावा घेण्याची आणि पुढील पिढीला प्रेरणा देण्याची संधी आहे. गोंटे यांच्या वाटचालीतून सातत्य, कर्तव्यनिष्ठा, कुटुंबाची साथ आणि सामाजिक जाणीव यांचे महत्त्व अधोरेखित होते. त्यांनी कमावलेला अनुभव, जपलेली नाती आणि समाजासाठी दिलेले योगदान हाच त्यांच्या आयुष्याचा खरा ठेवा आहे.

त्यांच्या अमृतमहोत्सवी वाटचालीतून पुढील पिढीला शिक्षणाची निष्ठा, कामातील प्रामाणिकपणा आणि माणुसकीची बांधिलकी जपण्याची प्रेरणा मिळो, हीच अपेक्षा.

किसन भाऊ हासे
संस्थापक, दैनिक युवावार्ता,
संगमनेर